

Varighed indskrænket til fem Aar og i Forbindelse dermed Afgiftsbestemmelserne i § 4 forandrede.

Uden her nærmere at omtale de nedenfor til Lovforslagets første Afsnit under Nr. 1—23 stillede Ændringsforslag, for saa vidt de for uden at gaa ud paa Ændringer i de ovenfor omtalte Henseender tilfugte væsentlig en noget forskellig Affattelsesform, skal man, hvad det nævnte første Afsnit angaar, endnu kun dvæle ved Ændringsforslagene under Nr. 4 og 5 samt 16 og 17 til §§ 2, 5 og 6. — Forslagene til 2det Punktum i 1ste Stykke af § 2 ere begrundede i den Betragtning, at en Mandes Kreditorer ikke derved, at der gives dem Ret til at gøre Eksekution i hans eventuelle Patentret, bør kunne tvinge ham til at fastholde sin Begæring om Patent og senere løse det, uagtet han muligvis af forskellige Grunde kunde finde sig foranlediget til at tage sin Ansøgning tilbage. — Udeladelsen af 2det Punktum i det andet Stykke af § 5 anbefales derved, at der formentlig vel vil kunne blive Spørgsmaal om Ret til at benytte en som blot Tilbehør til noget andet indkøbt patenteret Genstand i andre end de særlig nævnte Tilfælde, hvorved bemærkes, at det overhovedet synes betænkeligt at gaa ind paa at give Regler i denne Henseende, hvor det saa meget maa komme an paa de konkrete Omstændigheder, navnlig for saa vidt disse maa faa Indflydelse paa Bedømmelsen af vedkommendes gode Tro.

Mindretallets (Veth, Rosager og A. Sørensen) Forslag til § 6, 2det Stykke, gaar ud paa, at den, som i god Tro har bragt en Opfindelse, hvorpaa en anden har søgt Patent, i Anvendelse efter Ansøgningens Indlevering, ikke blot skal være fri for Strafansvar, men ogsaa berettiget til fremdeles at udøve saadan Virksomhed. Flertallet maa imidlertid fraraade dette Ændringsforslag, idet derved Tanken i Lovforslagets System vilde blive forrykket, den nemlig, at flønt

Meddelelsen af Patent er betinget af en Undersøgelse og Godkendelse af Betingelsernes Tilstedeværelse, bliver dog den eventuelle Patenthavers Eneberettigelse at regne fra Ansøgningens Indgivelse. Det vil i øvrigt let ses, at dette Spørgsmaal staar i Forbindelse med Lovforslagets Bestemmelser i følgende Paragraffer, navnlig 16—18, om Bekendtgørelse af de indkomne Ansøgninger, Fremlæggelse af disse med Bilag m. v., som det nævnte Mindretal derfor ogsaa foreslaar at udstemme.

De til Lovforslagets Afsnit II, §§ 9—22, stillede Ændringsforslag, Nr. 24—39, ere gennemgaaende ikke af indgribende Betydning, naar undtages de nys omtalte Mindretalsforslag om Udeladelse af §§ 16—18, Ændringsforslagene Nr. 30, 31 og 33, hvormed Forslagene Nr. 29 til § 15, 34 til § 19 og 35 til § 20 staa i Forbindelse. Det anses derfor ikke nødvendigt nærmere at begrunde dem.

Af de tilbagestaaende Ændringsforslag til Afnittene III, IV, V, af hvilke de under Nr. 42 og 44—48 dels ere Redaktionsforslag dels følger af tidligere Ændringsforslag, turde der kun være Opfordring til at dvæle ved Forslagene til § 24—25 og § 43, under Nr. 41 og 43. Det første gaar ud paa at begrænse den alle og enhver i Lovforslagets §§ 24 og 25 givne Ret til at søge et Patent erklæret ugyldigt, ikke blot paa Grund af Fortabelse af Patentretten i Medfør af § 23 eller fordi det formentlig strider imod hans private Ret, men ogsaa paa Grund af, at det formentlig ikke burde have været meddelt efter Reglerne i §§ 1 og 2. Om det nemlig end maatte kan anses rigtigt, at en Privatmand ved Søgmaal for de almindelige Retter kan søge et Patent erklæret ugyldigt paa Grund af, at Opfindelsen allerede forinden Ansøgningen om Patent indgaves var bleven bragt i Anvendelse eller offentlig beskrevet, se § 1, sidste Stykke, maa det dog i hvert Fald erkendes, at det ikke kan være rigtigt at aabne Adgang for enhver Privat-